

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๓๙

ไสยศาสตร์

เมื่อวานไปวัดดงศรีชมภู จากนี้ไป ๒ ชั่วโมง ๔๕ นาทีถึงวัดพอดี เวลาซากกลับมา ๒ ชั่วโมง ๓๐ กว่าเพราะไม่ได้เติมน้ำมัน ถ้าเติมน้ำมันก็ต้องเสียเวลาอีก ๘ นาที ๙ นาที ทางก็ดีพอ ๆ กันกับทางสายอื่น ๒ ชั่วโมง ๔๕ นาที เขากำลังจะลาดยางเข้าไปข้างใน เขาลาดไปที่ละเล็กละน้อยไปเรื่อย ๆ สายจากบ้านตาดเข้ามาทำตอนเดือนตุลาเข้ามาหมู่บ้าน สายหนึ่งอีกสายบ้านเหลี่ยม ทำสายบ้านเหลี่ยมอีก ถ้าทำทางนี้แล้วไปทางนี้ก็ใกล้กว่าทางนี้หน่อยหนึ่ง เราจะออกทางนี้ไปทางจังหวัดเลยนี้ เราก่อนไปโรงเรียน แล้วก็ขับออกเลย ใกล้กว่ากัน ๓ นาที ย่นเวลาเข้าไป ๓ นาที ไปทางโน้นบางที่มากกว่านั้น ช้ามากกว่านั้น เพราะไปติดไฟแดง ไฟแดงก็ตั้ง ๒ นาที แต่เวลาไปทางนี้เลี้ยวมาทางนี้จะไม่ค่อยติดแหละ เลี้ยวซ้ายไปได้ตลอดไม่ค่อยติด ถ้าจากทางโน้นมานี้ต้องติดไฟแดง

ไปดูสภาพของวัดดงศรีชมภูก็คงเส้นคงวาหนาแน่นดีทางป่า สงบสงัดดี เป็นที่รื่นรมย์นะ ไปที่สงัดนี้มันรื่นรมย์ดี พระท่านสนุกภาวนา ใจสงบอีก ป่าสงบสงัดแล้วก็ช่วยให้จิตใจสงบเข้าอีก จิตใจสงบเป็นสุข จิตใจว่าวุ่นวุ่นมัวหาความสุขไม่ได้มีแต่กองทุกข์ ท่านจึงหาความสงบ ใครจะฉลาดยิ่งกว่าพระพุทธเจ้า ฉลาดหาความสุขให้สัตว์โลก แต่สัตว์โลกไม่ชอบ ถูกกิเลสหลอกไปต้มไปเรื่อย กิเลสมันหลอกอยู่ปากคอก พอออกมาจากปากคอกกิเลสคว่ำเขว่นมับจับจูงไปถูแล้ว ธรรมะยังไม่ได้เลย กิเลสมันรวดเร็วจึงได้ครองโลก ท่านไล่เข้าไปอยู่ในป่าในเขา อยู่ในป่าสัตว์ป่าเสือ

ในครั้งพุทธกาลก็มีเหมือนกันนะเสือกินพระ ที่ปรากฏในชาดกดูเหมือนมีอยู่ ๒-๓ รายไปสำเร็จอยู่ในปากเสือ เสือจับเข้าไปนี้ท่านสำเร็จเป็นพระอรหันต์ขึ้นในปากเสือเลยก็มี พระองค์นั้นจวนแล้วนี่ จวนเต็มที่แล้ว ไม่มีสัตว์บุคคลไม่มีสัตว์มีเสือ เสือกินก็เหมือนกับว่าธาตุกินธาตุไปอย่างนั้น ท่านไม่ได้หมายความว่าเสือจิตถึงขั้นนั้นแล้ว ท่านพิจารณาในนั้นสำเร็จในนั้นในปากเสือเลย

ในสมัยทุกวันนี้ไม่มี อย่างเมืองไทยเราไปอยู่ที่ไหนก็ไม่มี ทั้ง ๆ ที่อยู่ในป่าเสือนะ เสือกก็ไม่มายุ่งอะไรกับเรา เดินผ่านไปผ่านมาอยู่นี้แหละ เวลาตอนเช้าเราเดินจงกรม ตอนกลางคืนเราเดินจงกรมพอออกมาเห็นรอยมันเดินจากไป มันไม่ได้เดินวกเวียนนะ ถ้าเดินวกเวียนแสดงว่าเดินสนใจ ถ้ามันสนใจมันต้องวกต้องเวียนมองสอดส่องดู ถ้ามันเดินจากไปธรรมดาเรียกว่ามันไปธรรมดา นี่ไม่เห็นมีมันเดินลอบ ๆ มอง ๆ ไม่มี มีแต่

เดินผ่าน บางทีห่างกัน ๓ วาก็มี มันเดินผ่านโน้นไป มันเดินไปธรรมดาไม่ได้ถือว่าคน เป็นอาหารของมัน แต่มักจะถือว่าเป็นข้าศึกของมันจึงต้องระวัง ไม่ได้พบมันง่าย ๆ แหะเลเสื่อสตีมันดี

อย่างที่พวกเขาชี้เสื่อมีนะ นี่ละไสยศาสตร์ชี้เสื่อได้นะ ชี้เสื่อปานี้ชี้เสื่อได้ ที่บ้านหนองแขงนี่ก็มีคนหนึ่ง เราเกิดไม่ทันผู้เฒ่าตายเสียก่อน เขาเรียกพรานป้อ คนเตี้ย ๆ ชี้เสื่อมาเรื่อย ไปในป่าพอไปเหนื่อย ๆ แล้วชี้เสื่อออกมา เขามีวิชาจับเสื่อชี้ อันนี้ก็มีคนหนึ่งอยู่ทางบ้านมาย อำเภอบ้านมายหรืออำเภอบ้านม่วง มีเสื่อ..ดงใหญ่ คนนี้ก็ชี้เสื่อได้ ไปเรียนวิชามาจากฝั่งลาว ไปเรียนกับพวกโซ่พวกข้าเขา เรียนวิชาชี้เสื่อ ว่าไปด้วยกัน ๕ คน ครูนำหน้าไป พอไปตั้งทัพลงตรงนี้ปั๊บแล้วก็นั่งรำยมนต์เรียกเสื่อมา เสื่อตัวไหน อยู่ใกล้มันก็มา มากี่มานอนอยู่ตามนี้เสื่อ เสื่อโคร่งนะคนรำยมนต์ ที่นี้เสื่อก็กี่มากลูกศิษย์ จนตัวสั้นแหะ อาจารย์เป็นคนรำยเสื่อมา

ที่นี้พอมันมาแล้วก็สั่งคนนั้นไปชี้เสื่อมานี้ คือมันมานอนอยู่ตามอย่างนี้ ให้ชี้เสื่อตัวนั้นเข้ามาหาครูนี้ ครูนั่งอยู่ที่นี่ ทดลองในขั้นนี้ก่อนนะ ทดลองเป็นขั้น ๆ จนกระทั่งใจกล้าหาญเชื่อวิชาตัวแล้วที่นี้ก็ปล่อย อันนี้ก็สั่งคนนี้ให้ไปชี้เสื่อ ไม่ยอมไปกลัวเสื่อกินหัวมัน อาจารย์ไล่ไม่ยอมไป เสื่อกินนอนดาตาขอยุ่ มันดงเสื่อนี้ละตัวไหนอยู่ใกล้ก็มาก่อน ตัวไหนอยู่ใกล้ก็มา บางทีจนคนจะเลิกแล้วค่อยมาถึงก็มี ที่นี้พอถึงคนที่ทำนี้ ตัดสินใจเลยตายก็ตาย ถ้าครูไม่เก่งจริงจะเรียกเสื่อมาไม่ได้ เอากันตรงนั้นตัดสิน ถ้าครูไม่เก่งจริงแล้วเรียกเสื่อมาไม่ได้ ครูต้องเก่ง นี่ครูเป็นคนบอกเองให้เราไปชี้เสื่อมาหาครูนี้จะเป็นอะไรไป เอ้า ตายก็ยอมตาย ไปก้าวขาจะไม่ออกมันแข็งไปหมดว้างัน

เอ้า ๆ ไปบังคับให้ไป ไปก็ไปชี้เสื่อมาหาครู พอชี้ตัวนี้มาแล้ว ไป ๆ ชี้เสื่อมาอีก ชี้ตัวนี้มานอนอยู่ที่นี่ นอนอยู่หน้าคน นี่ละไสยศาสตร์เขาเก่งใหม่ ก็ชี้ตัวนี้มาชี้ตัวนี้มากล้าหาญละ นี่เป็นครั้งแรกแล้วนะทดลองพักแรก พักที่สองครูนั่งอยู่ที่นี้ให้ลูกศิษย์ไปนั่งอยู่โน้น ห่าง ๆ จากครูไป ให้ลูกศิษย์เป็นคนรำยมนต์เรียกเสื่อมา มาหาแล้วก็ชี้เสื่อมาหาครู เขาทำหลายพักนะเขาทดลอง คือที่แรกเรียกมาหาครูเสียก่อน ให้ลูกศิษย์คนนี้ไปชี้เสื่อเข้ามาหาครู ไปชี้เสื่อตัวนั้นเข้ามา จากนั้นแล้วก็ให้ลูกศิษย์นี้ไปอยู่นอก ๆ โนนไกล ๆ แล้วก็ไปรำยมนต์เรียกเสื่อมา แล้วชี้เสื่อมาหาครู ที่นี้พอชำนาญแล้วถามลูกศิษย์ว่าแน่ใจแล้วไม่กลัวแล้วก็ปล่อยละ

อิตาคนนี้แกชี้เสื่อ คนบ้านมายนี้ เขาเห็นกันหมดทั้งบ้านปฏิเสธได้ยังไง ที่นี้จึงรู้ว่าเสื่อสตีมันดี รู้กันตามนี้ว้างัน แกชี้เสื่อไปนี้ไปตามด่านในดง ชี้เสื่อไปตามด่านในดง คนมาทางโน้นเสื่อมันตื่นแล้วทางนี้ คนมาไม่ใช่คนธรรมดา คนธรรมดาก็เป็นอย่างหนึ่ง พูดกันจอบเจมา แต่นายพรานมานั้นชื่อนายพรานเขาไม่ได้จอบเจนี้ เขามาจอบเจเลยหา

เมื่อล่าเนื้อ นายพรานก็รู้ พอนายพรานมาข้างหน้าโน้นทางนี้เดินแล้วจะออกจากทาง พอเห็นท่าไม่ดีก็ปล่อย ปล่อยก็วิ่งเลยเข้าป่าบ๊ีบ สักเดี๋ยวนายพรานก็มา

คือสติมันตอย่างนั้นนะว่างั้น รู้ได้เร็วมาก ใจที่จะไปเจอกันจริงๆ ไม่ได้เจอง่ายๆ แหละ มันดุๆ ดิกๆ แล้ว พอจวนเท่าไรมันเดินจะไป พอปล่อยบ๊ีบนี้วิ่งเลยเข้าป่า สักเดี๋ยวนายพรานก็มา บางทีเวลานอนกลางคืนเหมือนกับว่าเขาเสื่อเป็นหมา เจ้าขนอนอยู่กลางคืนพอตื่นขึ้นมาเสื่อมานอนอยู่ด้วยแล้ว มานอนอยู่กับคน มันไม่กลัวคนเพราะเป็นครูเขานี้ครูเสื่อ นี่ละเรียกไสยศาสตร์

ที่นี้ก็มาถึงหลวงปู่ตื้อเรานะ หลวงปู่ตื้อเรานี้ก็มีครูเสื่อเหมือนกันนะ หากครูแบบหนึ่งครูแบบพระ ไม่ได้ขี่เสื่อ หลวงปู่ตื้อ บ้านเช่า สามผง เราเคยไปพักอยู่เหมือนกันแต่ก่อนไปภาวนา เสื่อชุมมากแฉะนั้น หลวงปู่ตื้อท่านมีคาถาเป็นครูเสื่อ ไปอยู่ไหนเสื่อมักมานอนเฝ้าอยู่รอบๆ ช้างๆ ที่พักท่าน ท่านไปอยู่แม่ฮ่องสอน ไปอยู่ในป่าเสื่อก็กมาอยู่ด้วย เสื่อโคร่งใหญ่ นะมันมาแอบอยู่ด้วย

ผู้เฒ่าไม่ได้สนใจกลัวมันแหละเพราะเป็นครูมัน คนอื่นนั้นซิ พระไปอยู่ด้วย พอดึกกลางคืนพระปวดเบาจะออกมาเบา ออกมาเสื่อมันนอนอยู่ข้างๆ เสื่อฮาๆ ใส่เสียงร้องจ้ำจิ้ง *มันไม่มีอะไร มันจะเป็นอะไร มันไม่เป็นไร* แหละหลวงปู่ตื้อบอก *ไม่เป็นไร มันตื่นบางทีมันอาจตกตายเฉยๆ ก็ได้* ท่านว่าอย่างนั้น มันโสกๆ ใส่ท่าน พระก็โดดเข้ากุฏิ กุฏิพังกระมัง พระองค์นั้นมาอยู่ได้คืนเดียววันหลังแผ่นเลย กลัว

โอย อยู่ไม่ได้ *ไม่เป็นไร* แหละ *อยู่จะเป็นไรไป มันก็อยู่กับคนดีแล้วนี่* ท่านว่างั้นนะ มันอยู่แอบๆ อยู่นี้ไม่ออกมาหาคนแหละ บางทีก็เห็นตัวบางทีไม่เห็น มันอยู่ในป่า คนอยู่อย่างนี้ แต่ถ้ามีคนแปลกหน้ามามันคำรามนะท่านว่า ให้มันทำมันไม่ทำแหละ เพราะมันเป็นหมาของพระว่างั้นเถอะ รักษาเจ้าของ ใครมาแปลก ๆ หน้าที่ไม่ได้มันขู่คำราม ว่างั้น *อย่าไปขู่เขานะ* ว่างั้นเจียบเลย

เวลาท่านไปไหนมาไหนเสื่อมักจะตามไปรักษาท่าน รักษาเจียบๆ นะมันอยู่ในป่าแหละเสื่อ ท่านไปพักภาวนานี้เสื่อมักจะมาอยู่ข้างๆ ถ้ามีคนแปลกหน้ามาเราถึงจะรู้ว่ามันเสื่ออะ ถ้าไม่มีคนแปลกหน้ามาก็เหมือนไม่มีเสื่อ มันไม่แสดงตัว มันอยู่รอบๆ ช้างๆ ถ้ามีคนแปลกหน้ามา พระแปลกหน้ามามันคำรามใส่ บางทีขู่ คำรามเฮ้อๆ ใส่เสื่อๆ *โอยไม่เป็นไร* แหละมันรักษาพระ *มันอยู่นี้เป็นประจำ ไม่เป็นไรไม่ต้องกลัวมัน* นี่หลวงปู่ตื้อเป็นอย่างนั้นนะ

ท่านว่าข้ามไปเที่ยวตั้ง ๕ อำเภอมันยังตามไปนะเสื่อตัวนี้ อันนี้เรายังไม่เล่าให้ฟังถึงเรื่องเจ้าคณะอำเภอเขาจะมาขับไล่ท่าน อันนี้ขบขันดินนะ ตอนกลางคืนแต่ก่อนไม่มีไฟฟ้า มีแต่ตะเกียงเจ้าพายุ เจ้าคณะอำเภอเห็นท่านไปอยู่ในป่าจะมาขับไล่ท่าน จุด

ตะเกียงเจ้าพายุที่วมากกลางคืนจะมาขับไล่ท่าน พอมาถึงวัดเสือดาวนั้นออกมาคำรามใหญ่เลย เฮ้อๆ ทางนี้เปิดเลย ตะเกียงเจ้าพายุคงจะตกฟากแม่น้ำโขงท่า ไปใหญ่เลย

ตกลงเสือบีบเสียบก่อนพระนั้นยังไม่ได้มาขับหลวงปู่ตื้อแหละ ถูกเสือบีบเสียบก่อนแล้วแผ่นใหญ่เลย ไปใหญ่เลย แดกทั้งญาติทั้งโยมทั้งพระแตกไปด้วยกันฮือๆ เลย เสือมันคำรามไล่ มันยังไม่ทำอะไรแหละ มันก็เหมือนกับหมามีเจ้าของ ก็คาถาท่านครอบไว้เนี่ย มันกลัว ใจมันลง มันไม่ถือเป็นข้าศึกถือเป็นเหมือนเจ้าของ

คนนี่ก็ขี่เสือเก่ง คนนี้ก็เหมือนกันขี่เสือ อยู่บ้านแขวง บ้านธรรมสถูอยู่เนี่ยแหละ ผาแดง เขาเรียกพรานป้อ คนเตี้ยๆ ขี่เสือมาเรื่อย คนเจอเรื่อย ครูเขามีนะ ถ้าผู้ขี่เสือไปไม่ให้เจอคน ถ้าเจอคนเสือบีบเสียบเจ้าของ โสภที่เดียวตะบปเจ้าของแล้ววิ่งหนีเลย เจ็บ เสือบีบเสียบเจ็บ เลยต้องไปลับๆ เจ็บๆ พอจะมีคนต้องปล่อยเสือไป เสือบีบบอกก่อนแหละ เสือบีบมันดีมันบอกก่อนเลย ที่จะไปเจอคนธรรมดานี้ไม่เคยมีแม้ นายพรานก็ตาม เขาไปอย่างด้อมๆ มองๆ นายพรานเขาไปนี่เขาไปด้อมๆ มองๆ หายิงสัตว์ อย่างนั้นก็รู้จนได้ มันหากดันไปดันมา นี่มีคนมาแล้วข้างหน้า พอปล่อยนี่มันวิ่งเข้าป่าปึบ สักเดี๋ยวก็นายพรานมา นี่เขาเรียกไสยศาสตร์

เพราะสิ่งเหล่านี้มีอยู่ทั่วโลกดินแดน ใครเสาะแสวงหาอย่างไรก็เจออย่างนั้น เพราะของมีอยู่ด้วยกันพวกผีพวกอะไรๆ จิตวิญญาณอะไรมันเข้าสิง วิชานี้มีวิญญาณอยู่ในนั้น ในหลักวิชา อย่างพวกที่เขาทำคนก็เหมือนกันนั้นแหละ พวกนี้ทางเขมรมีมากนะ เขมรมีมากวิชาอย่างนี้ พวกโซ่พวกข่ามีมาก อยู่ฝั่งลาวไปทางโน้น แต่ก่อนเขาใช้วิชาอันนี้ทำคนให้ตายก็ได้ ทำคนให้รักกันเขาเรียกทำเสน่ห์ห่ออะไรอย่างนั้นก็ได้ ทำคนให้ตายเลยก็ได้ ทำได้ทุกแบบวิชาพวกนี้ นี่เขาเรียกไสยศาสตร์ ถ้ามีผู้เรียนผู้รักษาอยู่สิ่งเหล่านี้ก็มีก็ปรากฏอยู่ ถ้าไม่มีผู้เรียนไม่มีผู้รักษา มีก็เหมือนไม่มีเพราะใครไม่ได้สัมผัสมัน ถ้ามีวิชาวิชานั้นแหละไปเกี่ยวโยงกันกับสิ่งเหล่านี้มาอยู่กับเจ้าของ

เช่นอย่างเขาว่าเป็นปอบเป็นผีก็เหมือนกัน คนนั้นเป็นปอบคนนี้เป็นปอบ มันมีผีมาสิงอยู่ในคนเขาเรียกปอบ เอ้ ชื่อว่าอะไรนาหญิงคนนี้ หมอเจริญชุกเอาเสียจนตาแห้ง นั่งดูหญิงคนนั้นหมอเจริญนะ เป็นหมอแพทย์ปัจจุบัน อยากรู้ชัดๆ เป็นยังไงแน่ แกก็เล่าให้ฟังจริงๆ โท แกเล่าอย่างอาจหาญนี่ นั่นเหมือนกับอำปากด้วย สีมตาไม่หลับด้วยอำปากด้วย คือแกพูดมันน่าฟัง ถ้าวานไหนมันหิวมันดินอยู่ในนี้ เจ้าของรำคาญว่าจั้น ปอบส่วนมากมันจะออกทางตา แพล็บๆ ทางตาแล้วไปแล้ว ที่นี้ก็คอยร้อนใจละเจ้าของ มันจะไปกินใครเข้า ถูกหมอเขาเก่งเขาไล่ติดตามผีมาหาเรา ถ้าคนไล่ผีไม่เก่งคนไล่ผีไม่รู้มันก็กินคน

พอมันกินอิ่มแล้วมาหาคน มาหาเจ้าของนั่นแหละ มาเข้าเจ้าของ เข้าทางหูข้าง
 เข้าทางตาข้างแว็บเดียว ที่นี้วังนอนทั้งวัน ถ้ามันได้ไปกินอิ่ม ๆ มาแล้ววังนอนทั้งวัน
 เลย ถ้ามันหิวแล้วเจ้าของก็กระวนกระวาย คือมันกวนอยู่ภายใน ออกไป ๆ กินเขาก็ถูก
 เขาไล่ละซี อีนี้เป็นปอบอีนั้นเป็นปอบเขาไล่มา มาโดนเอาเราเข้า เหตุที่จะเป็นปอบแ
 ลักว่าน เขาเรียกว่านกระจาย สักอยู่บนหัวนี้ พุดตามความจริงมันจะหยาบหรือไม่หยาบ
 ก็ตาม ความเป็นมันเป็นอย่างนั้น นั่นละเรียกว่าความหยาบ ที่นี้เราพุดตามเรื่องความ
 หยาบ ตามเรื่องราวของมัน เรียกว่าตามรอยของมัน ตามรอยความหยาบว่างั้นเถอะ

แล้วไปได้วิชานี้มาจากไหน โอ้ย เหตุที่จะได้ก็ให้เขาสักว่านให้ที่กระหม่อม
 แล้วอยู่ยงคงกระพันด้วยนะสักว่านแล้ว แทงก็ไม่เข้า ฟันไม่เข้า ปีนยังไม่ออก **เหตุที่จะ
 ให้เขาสักนั้นเพราะอะไร** เพราะมีลูกบ๋อย แกพุดนะเพราะมีลูกบ๋อย **แล้วเป็นยังงี้ถึงมี
 ลูกบ๋อย** ใครมาเขาก็ขอเขาก็อดอ่อน ให้เขาไปแล้วลูกออกมาเรื่อย แกล่ให้ฟัง หมอ
 เจริญจนตาหลับไม่ลงฟังแกล่อย่างสบายนี่นะ เล่าด้วยความจริง แกพุดอย่าง
 สบาย คนนั้นก็มาอดคนนั้นก็มาอ่อนขอก็ให้ คนนั้นมาขอคนนั้นมาขอก็ให้เขาไปเรื่อย ลูก
 ออกเรื่อย ที่นี้ให้เขาแต่ไม่ให้มีลูกก็เลยสักว่าน **แล้วสักว่านมาแล้วเป็นยังงี้มีลูกใหม่
 ไม่มีแต่มันเป็นปอบละซี**

นั่นละมาเป็นปอบเพราะว่าอันนี้ คือรักษาไม่ได้ แกว่ามีวิชาที่ขัดกันกับสิ่งนี้
 เช่นกินของดิบอย่างนั้นะ กินเนื้อดิบปลาดิบอย่างนี้ มันขัดกับวิชานี้ ถ้าขัดแล้วเป็นปอบ
 ถ้าไม่ขัดก็ไม่เป็นอะไร เช่นไม่ให้กินเนื้อหรือไม่ให้กินปลาดิบ หรือเช่นอย่างลาบเลือด
 หรือเครื่องถ้วยห้ามไม่ให้ไปลอกนี้ก็ไปลอกไม่ได้มันผิด นี่ละที่แกล่ให้ฟัง

เราก็ดูเหมือนกัน เอ้ พิลึก วัดสุทธาวาสนี่ละ เรากำลังจะไปวัดดอยๆกับหมอ
 เจริญ หมอเจริญกำลังจะบวช ให้ท่านเจ้าคุณธรรมเจดีย์ไปบวช หมอเจริญเรียนแพทย์
 กำลังจะบวช หรือเป็นแพทย์แล้วเราก็ลืม ดูเหมือนเป็นแพทย์แล้วละ แกบวชให้แม่ แม่
 ขอก็เลยบวช พอตีผู้หญิงคนนั้นแกมาคอยรถอยู่ที่หน้าวัด แต่ก่อนรถไม่ค่อยมีแหละ มา
 ที่กุฎิ พวกนี้ก็นั่งอยู่นั้น แกมาก็เลยพุดกันไปพุดกันมาจึงได้รู้เรื่องราวว่าแกเป็นปอบ

ทุกวันนี้ยังเป็นอยู่หรือ เป็นอยู่แกว่างั้นนะ ทุกวันนี้ก็ยังเป็นอยู่ยังแก็ไม่ตก
 เพราะว่ามันเขาสักไว้กระหม่อมนี้แล้ว เราไปทำผิดอะไรเลยกลายเป็นปอบไป **แล้ว
 เดียวนี้มีลูกใหม่ละ** ไม่มี เขาก็บอกไม่มี **แล้วยังให้เขาอยู่หรือ** หมอเจริญถามขนาด
 นั้นนะ เราพุดตามเรื่องที่เขาถาม **แล้วยังให้เขาอยู่หรือ** ให้เขาอยู่ **มีลูกใหม่** ไม่มี
 ตั้งแต่สักว่านแล้วไม่มีเลย **แล้วให้เขาบ๋อยอยู่หรือ** ให้บ๋อย พุดแล้วมันขบขันนะเราอด
 หัวเราะไม่ได้ หมอเจริญหัวเราะก๊ก ๆ

ไอ้โหวิษามันแปลกนะ เอาไปคิดแหละพวกหมอแผนปัจจุบันนี่นะ สิ่งเหล่านี้เขาไม่เชื่อว่ามี ที่นี้หมอเจริญนี่แหละเชื่อ ไปเห็นแล้วไม่เชื่อได้ยังไง เพราะเขาพูดเป็นเหตุเป็นตะพูดเป็นหลักความจริง หลักฐานพยานก็สักอยู่บนกระหม่อมเขา ก็บอกว่าสักอยู่ตรงนี้ นี่ละตัวมันพาเป็นเหตุ ก็มีหลักฐานพยานอยู่ทุกสิ่งทุกอย่างแล้วจะไม่เชื่อได้ยังไง มันกินคนเขาก็บอกว่ามันไปกินคน

ถ้าหมอเขาเก่ง ๆ มันไปกินใครอย่างนี้เขาไปจับผี พอจับมัดได้แล้ว เอาเชือกนะ เขาเรียกเชือกกระกำเชือกวิชาเขามัดผูกนี้ไว้แล้วมันก็ออกไม่ได้ ออกไม่ได้เขาก็ซักถามซิ เป็นใครมาจากไหน เป็นนั่นชื่อย่างนั้น ๆ แล้วใครเป็นเจ้าของ มันก็ชี้บอกเจ้าของ ก็ชี้บอกยายนี่แหละ คนสาว ๆ อยู่ไม่ไช่ยายอะไรแหละที่ทำให้เขาเก่ง ๆ นะ หมอเจริญนี่เชื่อเลย

แล้วท่านสิงห์ทองยังอยากจะให้พวกนักวิทยาศาสตร์เก่ง ๆ ว่าไม่มีผีไม่มีอะไรให้ไปอยู่ภูเขาลูกนั้น ภูเขาลูกนั้นเขาก็เดินผ่านไปผ่านมาอยู่ มันเป็นดินเขา ข้างบนมีถ้ำอยู่ ๒ ถ้ำ หลวงตาอยู่ทางนั้นถ้ำหนึ่ง แล้วเป็นชอกเขาลงมาน้ำไหลลงมาตรงนี้แล้วมีอีกถ้ำหนึ่ง ครั้นเวลามีพระมาใหม่มาเยี่ยมมาพักอยู่ถ้ำนี้ ผีนั้นก็ลงมาจกโน้นนะจากภูเขา

บนหลังเขานั้นมีแอ่งน้ำอยู่ไหลอยู่ทั้งแล้งทั้งฝนหากไม่มากนะ หากไหลอยู่ทั้งแล้งทั้งฝน เขาเขียนประกาศติดไว้ว่าไม่ให้ผู้หญิงลงอาบน้ำนั้น ถ้าผู้หญิงลงอาบน้ำนั้นเหม็นคลุ้งไปหมดเลย เขาห้ามเขาเขียนประกาศติดเอาไว้ ถ้าต้องการก็ให้ตัดเอามาตีมมากินมาอาบ ห้ามไม่ให้ลงไปอาบ นั่นละเป็นความจริงถึงขนาดนั้นละ น้ำเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ถ้าผู้หญิงลงไปอาบน้ำนี้เหม็นคลุ้งไปหมดเลย

มีพยานาคอยู่ที่นั่น ที่นี้พอลงมาแล้ว หลวงตาองค์นั้นท่านอยู่นั้นเป็นประจำท่านชินกับสัตว์ตัวนี้พอแล้ว มันลงมาจกภูเขาเหมือนกับเราลากต้นตาลทั้งต้น เอาต้นตาลทั้งต้นลากลงมาเสียดๆ ลงมา มันค่อยลงนะช้าๆ ลงมาชอกเขานี้ หลวงตาองค์นั้นอยู่ทางด้านนั้น ท่านอยู่ถ้ำนั้นเป็นประจำ แล้วถ้ำนี้คนมาพักบ่อย ๆ พระนะ

ถ้าใครมาพัก พระมาใหม่ไม่ว่าพระองค์ไหนมาจากไหนก็ตามเถอะ ตัวนี้เขาจะลงมาถามข่าว ที่นี้หลวงตาก็เลยสั่งบอกไว้กลัวจะกลัว คือกลัวว่าท่านสิงห์ทองจะกลัว ท่านสิงห์ทองเป็นพระขี้ต้อ นิสัยกล้าหาญขี้ต้อ จึงได้หมอบราบกับผีนั้นละซี พูดทำทายเป็นเทียวนะ ใครเก่งกว่าผีไม่มีแล้วให้มาตรงนี้ถ้าไม่อยากเผ่นกลางคืน

ที่นี้พอมารู้เฒ่าก็บอก คุณหลานเอ๋ย พี่น้องจะลงมาเยี่ยมมะตอนค่ำวันนี้ เพราะคุณหลานมาใหม่เป็นพระอาคันตุกะ เป็นแขกมาเยี่ยม แล้วไอ้ตัวอยู่ข้างบนเขามันจะลงมาถามข่าวถามคราว ไม่ต้องกลัวนะ เขาจะลงมาธรรมดา แต่เวลาเขาลงมาก็เหมือนลากต้นตาลทั้งต้น ลากลงมาช้าๆ เวลาเขาขึ้นก็ช้าๆ ลงไปดินเขาแล้วหายเงิบนะ พอไปแค่

นั้นเงียบ เวลาขึ้นมาก็ช้า ๆ เวลาขึ้นมาไม่ทำก็มี แล้วแต่เขาจะทำ เขาจะทำแบบไหนเขาทำได้ พอดีทำหนังสือทองมาเหนื่อยๆ เดินทางมาไม่มีรถยนต์ พอมาถึงที่นั่นก็เข้าพัก ผู้เฒ่าก็สั่งเสียไว้เรียบร้อยกลัวผีนั้นละ ทางนี้เข้าใจแล้วก็นอนประมาณ ๓ ทุ่ม

คนจะตายเดินทางทั้งวันเหนื่อยมากเลยนอนเสียก่อน ถึงจะลุกขึ้นเดินจงกรม พอนอนหลับไปเสียงฮ้อๆ อยู่หัวเตียง ูเหมือนงูใหญ่เรานี่ขนาดเท่าต้นเสาที่แหละ เสียงมันฮ้อๆ อยู่บนหัวเรานี้ ทางนั้นก็เรียกหลวงพ่อก็คงแม่นหยั่ง มันเสียงงูใหญ่มานอนอยู่แล้ว มันบ่นแม่น เสียงที่บอกนั้นละอย่าไปกลัว บกแล้วยังไงมันจะจับผมอยู่เดี๋ยวนี้ เสียงดังฮ้อๆ นะซิ มันจะจับผมอยู่เดี๋ยวนี้มันจะกลืนผม ไม่กลืนไม่ต้องกลัว มันเคยอย่างนั้นละจะเป็นไรไป เชื่อหลวงพ่อก็คง เพราะหลวงพ่อก็คงเคยอยู่นั้นมานานแล้วนี่นะ จะเชื่อได้ยังไงมันจะกินคนนี่ เลยเรียกให้พระมาด้วยองค์หนึ่งนอนอยู่ทางโน้น

ถ้ามันยาวนอนอยู่ทางโน้น เรียกพระองค์นั้นให้จุดไฟใส่โคมมา แขนงมา แล้วเอาไม้ยาวๆ มา จะหิวมาไม่ได้เดี๋ยวจะมาเหยียบงู เอาไม้ยาวๆ แล้วเอาโคมไฟห้อยมา ถือมายาว ๆ คนไปเรื่อยฉายไปเรื่อย พอคนมาถึงเตียงมันก็หายเสียเงียบเลยเสียงฮ้อๆ ไม่ได้ยินหยั่งหายเงียบ คนกลับไป กลับไปสักเดี๋ยวขึ้นอีกแล้ว มาอีกแล้ว คนนั้นเลยจุดไฟมาหาทุกคืน จุดไฟมาแบบนี้ละกลัวจะมาโดนงูเข้า เพราะเสียงใหญ่เสียงโตมากนี่นะ มาไม่มี อยู่ได้คืนเดียวเท่านั้นละทำหนังสือทอง ทำไมละ กลัวละซิ ยอมรับว่ากลัว กลัวจริง ๆ โห เหมือนมันจะกลืนเราทั้งคนนี่นะ ตัวมันจะขนาดเท่าลำตาลงูตัวนี้ พญานาค

พอตื่นขึ้นมาไปลาหลวงตา ว่าอย่างไรละลูก ไอ้อ กลัวงูอยู่ไม่ได้แล้ว ไปกลัวมันทำไม หลวงพ่อก็คงอยู่นั้นมานานแสนนานรู้เรื่องของมันหมด ไม่มีอะไรแหละ อย่าไปกลัวเลย ไอ้อ กลัว ๆ ถ้าเป็นอย่างนี้แล้ว ใครเก่งกว่าผีไม่มีให้มาถ้าไม่อยากเผ่นกลางคืน เอาจริง ๆ นี่ นั่นละเสียงมันเป็นอย่างนั้นเวลามันแสดง..พญานาค มาเล่าให้อาจารย์หมออวยฟัง ไอ้อ ตั้งใจฟังสนใจฟังอยากจะไปด้วยนะ อยากจะไปดูสภาพเป็นยังไง อยากไปดูเป็นกำลังแต่ไม่มีเวลาพอที่จะไปดูได้ ไปดูถึงที่เลยไปดูเหตุการณ์จริง ๆ เป็นยังไง ไปดูก็เห็นจริง ๆ นั่นแล้ว เพราะเป็นอย่างนั้นมาเป็นประจำ ว่าขอแต่แขกคนมาที่นั่น พอดกกลางคืนเขาจะลงมา เขาก็ไม่ทำอะไรละ ลงมาถามข่าวธรรมดา

แต่เสียงมัน..ทำได้แปลก ๆ นะแบบงูก็ได้ แบบเสือก็ได้ แบบไหนได้หมดไม่ใช่มีแบบเดียว ที่มันน่ากลัวคือมันหลายแบบนั่นเอง บางที่เหมือนเสือ เหยื่อ ๆ ไกล ๆ ช่าง ถ้า เสือมายังไงว่าอีกละ มันไม่ใช่เสือ อันนั้นละ ว่าอันนั้นก็เข้าใจกัน อาจารย์หมออวยอยากไปเป็นกำลัง ไอ้อ ชักทำหนังสือทองใหญ่เลยเทียวนะ ทำหนังสือทองเล่าให้ฟัง ที่นี้ท่าน

สิงห์ทองก็เป็นพระกล้าหาญด้วยไม่ใช่เป็นพระออดแอต พระโกโรโกโสนะ ท่านพูดมันน่าฟัง

เราเองก็เชื่อเพราะเราเชื่ออยู่ก่อนนั้นแล้วเรื่องเหล่านี้ โห มันน่ากลัวจริงๆ นะ ท่านว่า ตัวมันขนาดเท่าลำตาลแล้วมันชูฟ้อๆ อยู่บนหัวเราใกล้ๆ ฝ่ามือเดียวเท่านั้น มันเหมือนจะกลืนเอาเลย เสียงฮ้อๆ แต่มองหาตัวไม่เห็น ครั้นเวลาจุดไฟมาหาไม่เห็น ไปไหนก็ไม่รู้ พอดับไฟสักเดี๋ยวจนขึ้นอีกแล้ว เขาเรียกภูทอก เราเคยผ่านไปผ่านมาเราเที่ยวกรรมฐาน แต่ไม่เคยขึ้นพักถ้าที่ว่า

นี่เรียกไสยศาสตร์ วิชาที่เสือกก็เหมือนกันเป็นวิชาไสยศาสตร์อันหนึ่ง เขาว่ามนต์เรียกเสือกมาเสือกมา อย่างหลวงปู่ต๋องตั้งที่ผู้เฒ่าเล่าให้ฟัง คือคาถาของผู้เฒ่าเป็นคาถาที่ทำให้เสือกใจอ่อน กลัว ใจไม่มีกำลังจะต่อสู้ คาถามันครอบเอา อำนาจของคาถาครอบเอาไว้เสือกใจอ่อนลงไปเลย ทำอะไรไม่ได้ ท่านมีคาถาชูเสือก เป็นครูเสือกก็ได้ชูเสือกได้ หลวงพ่อผางที่อำเภอชนบทเก่งทางพวกงูพวกจะเข้ วัดผู้เฒ่าแต่ก่อน โถ งูชุมมากนะ เหมือนกับผู้เฒ่าเลี้ยงไว้ไม่ได้ผิดกันอะไรเลย งูแห่งจงอางนะไม่ใช่ธรรมดา มันป้วนเปียน ๆ อยู่กับคน คนไปไหนก็อยู่อย่างนี้ ๆ คนก็เดินไปข้าง ๆ เรียกว่าหลีกกันไปเหมือนหลีกหมาว่างั้นเถอะนะ มันมีอยู่ทั่วไป

หลวงพ่อผางเป็นผู้ปกครองวัดนั้น มันเคารพหลวงพ่อผางมากนะงูเหล่านี้ กลัวเคารพแต่หลวงพ่อผาง จะเข้ตัวหนึ่งอยู่นั้นเลี้ยงไว้ กลัวแต่หลวงพ่อผางองค์เดียว จะเข้ตัวนั้น ท่านให้เขาไปปลุกกุกกลางสระ มันมาจับเขาเรื่อย ต้องหลวงพ่อผางมาละ มันไปไหนไอนี้ ริงหนีเลยมันอยู่ใต้น้ำ อย่างนี้ละมันกลัว กลัวหลวงพ่อผางองค์เดียว จะเข้ตัวเดียว จับเขามันไม่กินแหละ จับเขาให้เจ็บ เพราะคนทำกุกอยู่กลางสระน้ำ คนก็ลงน้ำละชิมมันเลยมาจับเอาตรงนั้น ต้องเรียกหาหลวงพ่อผางเรื่อย ครั้นหลวงพ่อผางอยู่นั้นทั้งวันไม่มามันกลัว ถ้าเรียกหลวงพ่อผางเมื่อไรมันมาจับเขาละ ร้องโก้กทีเดียว แซ่กัต จะเข้เรียกแซ่ แซ่กัต

วันนี้พูดหลายแบบให้ได้คิดกัน เรื่องจิตวิญญาณ ไม่มีอะไรจะมากยิ่งขึ้นกว่าจิตวิญญาณในโลกอันนี้ จิตวิญญาณนี้มาก เต็มท้องฟ้าอากาศที่อะไรๆ มีหมด นี่ละสัตว์ที่ฆ่าตายเกิดๆ มันไม่มีที่ไป เพราะสิ่งเหล่านี้ไม่สูญ มันหากหมุนหากเวียนกัน ออกจากนี้ไปเป็นสัตว์ เป็นเทวบุตรเทวดา ไปเป็นอินทร์เป็นพรหมก็มี เป็นเปรตเป็นผีก็มี เปลี่ยนภพเปลี่ยนชาติเปลี่ยนไปเปลี่ยนมาอยู่อย่างนี้ตั้งกัปตั้งกัลป์มาแล้ว จิตวิญญาณดวงนี้ตายไม่เป็น

เพราะฉะนั้นคำว่าตายแล้วสูญถึงขัดกันเอาอย่างมากที่สุด เป็นกลมายาของกิเลสโดยตรงที่หลอกสัตว์โลกให้ทำชั่ว เพราะถ้าตายแล้วสูญแล้วไม่มีเงื่อนไขสืบต่อ

อยากทำอะไรก็ทำ ความอยากทำคือทางเดินของกิเลสอยู่แล้ว ก็ทำตามความอยาก ตาย
ลงไปแล้วไม่สูญละชิ ก็เสวยกรรมอยู่งั้น

อะไรจะมากยิ่งขึ้นกว่าจิตวิญญาณของสัตว์โลก เต็มอยู่ในโลกอันนี้ เพราะมันไม่สูญ
หมุนเวียนเปลี่ยนแปลงตามอำนาจของกรรม เกิดเป็นนั่นเกิดเป็นนี่อยู่อย่างนั้น ตาย
แล้วก็เกิด ๆ ตายกองกัน พวกนี้พวกตายกองกัน กองทับเขากองทับเราอยู่นั้นไม่มีทาง
ไป เพราะจิตวิญญาณไม่สูญ มีเต็มท้องฟ้าอากาศ ที่ไหนเต็มไปหมด ไม่มีอะไรมากยิ่งขึ้น
กว่าธรรมชาติอันนี้ หนาแน่นที่สุด นี่ละเรียกว่ากรรมของสัตว์ คือพระพุทธเจ้ามาตรัสรู้ก็
มากกว่าตเอาดวงวิญญาณเหล่านี้ ที่ว่าเป็นสัตว์เป็นบุคคลเป็นเทวบุตรเทวดาแล้ว ก็ถอด
ออกไป ๆ พันไป ๆ

ใครจึงให้สร้างความคิดี ถ้าอยากพ้นไปตามพระพุทธเจ้าให้สร้างความคิดี มัน
เปลี่ยนเรื่อยนะจิตวิญญาณนี้ เปลี่ยนเป็นภพนั้นชาตินี้ตามอำนาจของกรรม หมดกรรม
นี้แล้วก็มีกรรมนั้นต่ออีก ภพนั้นสืบภพนี้ไปเรื่อย กรรมหนักกรรมเบาที่อยู่เรื่อย ๆ อย่าง
นั้นละ

เอาละที่นี้ให้พร